

Πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός της Αναλήψεως του Κυρίου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη 13 Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αναλήψεως του Κυρίου και του Αγίου Νεκταρίου Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **κ. Παντελεήμων** στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ... ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς».

Τὴν προτροπὴ αὐτὴ ἀπευθύνει πρὸς τοὺς μαθητὲς τοῦ ὁ Χριστὸς λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάληψή του στοὺς οὐρανοὺς. Μία προτροπὴ πού εἶναι συγχρόνως καὶ ἡ τελευ-ταία ἐπιθυμία καὶ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς γῆς. Γιατί ὁμως ὁ Χριστὸς ἀναθέτει στοὺς μαθητὲς τοῦ καὶ δι' αὐτῶν καὶ σέ ὅλους ὅσους θά πιστεύσουν ἀνά τοὺς αἰῶνες σέ αὐτόν τὴν ἀπο-στολή αὐτή;

Τὴν ἀναθέτει γιὰ δύο λόγους.

Οἱ μαθητές του γνώρισαν τὸν Χρι-στό, τὸν ἄκουσαν νὰ κη-ρύττει, τὸν εἶδαν νὰ θαυμα-τουρ-γεῖ ἐπὶ τρία ὀλό-κληρα χρόνια. Ἦξε-ραν ποι-ὸς ἦταν ὁ Διδάσκαλός τους καὶ μέσω αὐτοῦ εἶχαν γνωρί-σει καὶ τὸν Θεό-Πατέ-ρα του. Μποροῦσαν ἐπομένως νὰ γίνουν καὶ μάρ-τυ-ρές του. Νὰ γί-νουν αὐτοὶ πού θά διέδιδαν ὅσα ἄκουσαν ἀπὸ τὸν Χριστό καὶ εἶδαν νὰ ἐπιτελεῖ στή διάρκεια τῶν τριῶν ἐτῶν τοῦ ἐπιγείου βίου του στά πέ-ρατα τοῦ κόσμου.

Αὐτός εἶναι, λοιπόν, ὁ πρῶτος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἀναθέτει ὁ Χρι-στός στοὺς μαθητές του νὰ γίνουν μάρτυρές του, ἀλλὰ εἶναι συγχρόνως καὶ αὐτός ὁ ὁποῖος συμ-βάλλει στή διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ εἴκοσι αἰῶνες, ἐφόσον διὰ τῶν μαθητῶν του οἱ ἄνθρωποι κάθε ἐποχῆς γνωρίζουν τὸν Χρι-στό καὶ τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεώς του. Γνωρίζουν τό θαῦμα, τό ὁποῖο ἀπο-δεικνύει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλ-λο τὴ θεία του φύση καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύηση καὶ τῆς δικῆς μας ἀνα--στάσεως, τῆς ἀπολυτρώσεώς μας ἀπὸ τὴν ἀμαρ-τία καὶ τῆς θεώ-σεώς μας.

Ὁ δεύτερος λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ζητᾷ ὁ Χριστός ἀπὸ τοὺς μαθητές του νὰ γίνουν μάρτυρές του ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀποτελεῖ συγ-χρόνως μία ὑπενθύμιση καὶ μία προ-τροπὴ γιὰ τὴ δική τους ζωὴ καὶ πορεία.

Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ δέν εἶ-ναι μία διδασκαλία, δέν εἶναι μία θεωρία πού πρέπει νὰ μετα-δώ-σουν οἱ μαθητές του στοὺς ἄλλους ἀν-θρώπους, ἀλλὰ εἶναι κάτι πού πρέ-πει νὰ τό δείξουν μέ τὴ ζωὴ τους. Ἡ ζωὴ τους πρέπει νὰ εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ ἀποτελεῖ μαρ-τυ-ρία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νὰ εἶναι τέτοια, ὥστε, ὅταν τοὺς βλέπουν οἱ ἄνθρωποι, νὰ βλέπουν μέσα ἀπὸ αὐτούς τὸν Χριστό. Νὰ συμβαίνει, δηλαδή, κατ' ἀναλογία αὐτό πού ἔλεγε ὁ Χρι-στός γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν Πατέρα του. «Ὁ ἑωρακὴς ἐμέ, ἐώ-ρακε καὶ τὸν Πατέρα μου». Ὅποιος μέ εἶδε, εἶδε καὶ τὸν Πατέρα μου.

Βεβαίως, ἐμεῖς δέν μπορούμε νὰ ταυτισθοῦμε μέ τὸν Χριστό, ὅπως ταυτίζεται ὁ ἴδιος μέ τὸν Θεό-Πα-τέρα μέ τὸν ὁποῖο εἶναι ὁμοού-σιος καὶ ὁμόθρονος. Θά πρέπει ὅμως ἡ ζωὴ μας νὰ εἶναι σέ τέτοιο βαθμό ἐναρμονισμένη μέ τό Εὐαγ-γέλιο καὶ μέ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ δί-δει τὴ μαρτυρία του σέ ὅσους μᾶς βλέπουν καὶ ζοῦν γύρω μας.

Γι' αυτό και ό Χριστός δέν περιό-ρι-σε τήν προτροπή του πρός τούς μα-θητές και άποστόλους του μόνο στό κήρυγμα. Δέν άρκει ό λό-γος, δέν άρκει ή διδασκαλία, άν δέν συνο-δεύεται άπό τήν πράξη, άν δέν συνοδεύεται άπό τό πα-ρά-δειγμα τής ζωής μας, πού εΐναι ή μαρτυρία και τό τεκμήριο τής άληθείας όσων λέ-γουμε. Χρειάζεται νά ζοϋ-με και έμεΐς αυτό πού διακηρύσσει ό άπόστολος Παϋλος.

Τί λέγει; «Ζωΐ δέ ου-κέ-τι έγώ, ζή δέ έν έμοί Χριστός». Και όταν ζει ό Χρι-στός μέσα μας, όταν ή ζωή μας ταυτίζεται μέ τή ζωή του Χριστου, όταν ή ζωή μας εΐναι πράγματι έν Χριστωΐ ζωή, τότε θά εΐμαστε μάρ-τυ-ρες του Χριστου, εΐ-τε εΐμαστε κλη-ρικοί, εΐτε εΐμαστε μο-ναχοί, εΐτε εΐμαστε οίκογενειάρχες εΐτε εΐμαστε λαϊκοί. Εΐμαστε μάρ-τυρες του Χριστου, γιατί ή ζωή μας θά εΐναι τό Εύαγγέλιο του Χριστου έφαρμοσμένο στην πράξη. Η ζωή μας θά εΐναι μία ό-μο---λογία ότι πιστεύουμε στόν δι' ή-μᾶς σταυρω-θέ-ντα, αναστάντα και αναληφθέ-ντα Κύριο, ό όποιος εΐ-ναι ό άρχη-γός τής πίστεώς μας, εΐναι ό λυ-τρω-τής τών ψυχών μας, εΐναι αυτός ό όποιος μᾶς άγάπησε περισ-σότερο άπό κάθε άλλον και στόν όποιο όφείλουμε και έμεΐς τήν τελεία άγάπη. Και ή άγάπη μας αυτή έκ-φρά-ζεται μέ τήν ύπακοή μας στό θέλημα του Κυρίου μας, ή όποία μᾶς άποδεικνύει γνήσιους μαθητές του και μᾶς καθιστᾷ μάρ-τυ-ρές του έως έσχάτου τής γής.

Και εΐναι χρέος μας νά γίνουμε μάρ-τυρες του Χριστου, νά δώσουμε δηλαδή τή μαρτυρία του σέ όλον τόν κόσμο, τόσο γιατί αυτό εΐναι έπιθυμία του Κυρίου μας, όσο και γιατί δέν νοείται χριστιανός, ό όποιος δέν δίδει τή μαρτυρία του Χριστου, τή μαρτυρία τής πίστεώς του στους ανθρώπους, πρῶτα μέ τή ζωή του και ύστερα μέ τόν λόγο του.

Εορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα τήν ένδοξο Ανάληψη του Κυρίου μας, ᾶς έξετάσουμε ό κάθε ένας μας τόν έαυτό μας, άν ανταποκρινόμαστε σ' αυτήν τήν προ-τροπή και τήν έπιθυμία του Χριστου και ᾶς προσπαθήσουμε νά τήν κάνουμε πράξη στη ζωή μας, πράξη στην οίκογένειά μας και στό περιβάλλον μας, στην έργασία μας και στό σχολείο μας, νά τήν κάνουμε πράξη μέ τή ζωή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK